

Stanowisko w sprawie stosowania art. 86 z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym dotyczące formy powierzenia radzie nadzorczej zadań komitetu audytu.

Zgodnie z art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2009 r., Nr 77, poz. 649) zwanej dalej „ustawą”, w *jednostkach zainteresowania publicznego, w których rada nadzorcza składa się z nie więcej niż 5 członków, zadania komitetu audytu mogą zostać powierzone radzie nadzorczej.*

W świetle obecnie obowiązujących przepisów prawa, zwłaszcza przepisów ksh. wyznaczających ramy regulacji prawnych odnoszących się do spółek handlowych, trudno jest zgodzić się z tezą, iż rada nadzorcza z własnej inicjatywy może sobie „sama” powierzyć zadania komitetu audytu. Należy więc poprzeć stanowisko, że powierzenie radzie nadzorczej zadań komitetu audytu jest aktem formalnym, który powinien przybrać określoną formę. W związku z powyższym na gruncie funkcjonujących obecnie w tym zakresie regulacji prawnych, możliwe są dwa alternatywne rozwiązania. Jedno z nich to takie, które opiera się na założeniu, że powierzenie radzie nadzorczej zadań komitetu audytu następuje w formie uchwały podejmowanej przez walne zgromadzenie wspólników, natomiast drugie rozwiązanie to upoważnienie rady nadzorczej zawarte w statucie do wykonywania zadań komitetu audytu.

W związku z powyższym, spełnienie ww. wymogu w jednostkach zainteresowania publicznego, w których zadania komitetu audytu powierzone zostały radzie nadzorczej może zostać spełnione jedynie poprzez jedno z wyżej wymienionych rozwiązań.